

– a JE/OA D(2004) 5446. sz. 2004 július 14-i határozatot, melynek tárgya DOCUP OB 2 – Regione Friuli-Venezia Giulia 2000–2006 (CCI 2000 IT 16 2 DO 013) – 2004. július 15-én kézhez vett időközi kiadásokról szóló nyilatkozatok igazolása és fizetési kérelem, amelyben az Európai Bizottság Regionális Politikai Főigazgatósága – Regionális intervenciók Franciaországban, Görögországban, Olaszországban a következő határozatot közölte: „a Bizottság Hivatalai ezért a szóban forgó időközi kiadásokról szóló nyilatkozatok igazolása és fizetési kérelem alábbi információkkal való kiegészítését kéri minden egyes, támogatási rendszerről rendelkező intézkedés tekintetében:

– a kifizetett előlegek teljes összege,

– a kifizetett előlegek összege, amely az előbbi részletezés alapján elfogadható a Strukturális Alapokhoz való hozzájárulásként.

Ezen információk hiányában a Bizottság Hivatalai nem tudják teljesíteni a DocUP Friuli-Venezia Giulia Obiettivo 2 támogatási rendszereire vonatkozó intézkedések számára kért kifizetéseket”, valamint minden kapcsolódó és ezt megelőző jogi aktust;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen kereset az Európai Bizottság 2004. június 17-i D(2004) 4047 sz. (DOCUP Regione Lombardia) és 2004 július 14-i JE/OA D(2004) 5446 sz. (DOCUP Friuli-Venezia Giulia) határozatai ellen irányul, amelyek arra irányulnak, hogy a támogatási rendszerek előlegfizetési eljárásainak végrehajtását az érvényes jogszabályok által nem előírt kötelezettségeknek rendeljék alá, a célból, hogy jogalap nélkül korlátozzák a szóban forgó Strukturális Alapok felhasználásához kapcsolódó kiadások támogathatóságát.

Keresetét az Olasz Köztársaság az alábbiakkal támasztja alá:

– jogalap hiányában lényeges eljárási szabályok megsértése, indoklási kötelezettség teljes hiánya, az aktus meghozatala eljárási szabályainak megsértése. E tekintetben a felperes úgy érvel, hogy a megtámadott határozatok nélkülöznek minden, a meghozatalukat megengedő jogszabályra vonatkozó utalást.

Az indoklási kötelezettség megsértésén túl a felperes érveként hozza fel, hogy a megtámadott határozatokat a Bizottság belső működési szabályzatában előírt eljárás korrekt alkalmazása esetén nem lehetett volna elfogadni

– az alaprendelet (1260/99 sz. tanácsi rendelet) 32. cikke és a 448/04 bizottsági rendelet megsértése, amely rendeletek az előlegek kifizetését csak annak igazolásához kötik, hogy a „végső kedvezményezett” állam kifizette-e a vonatkozó összegeket a beruházás egyéni címzettjeinek;

– az alaprendelet által meghatározott kiadások támogathatóságáról szóló rendelkezések megsértése. A felperes szerint a

szóban forgó rendelkezés ellentétes a Bizottság álláspontjával, amely szerint a kiadás elfogadhatóságára vonatkozó normákat úgy kell értelmezni, hogy egy kiadás elfogadhatóságához a támogatás céljának megfelelő projekt végrehajtása finanszírozásnak tényleges felhasználását kell igazolni;

– a pénzügyi ellenőrzést szabályozó rendelkezések (az alaprendelet 38. cikke és a végrehajtási rendelkezések) megsértése, amelyek nem írják elő a Bizottságot terhelő kötelezettségeket;

– az arányosság elvének megsértése, tekintve, hogy a Bizottság az előírthoz és a szükségeshez képest további igazolásokat kér;

– a 448/04 rendelet megsértése az egyenlőség és a jogbiztonság elvének megsértése által, valamint a megtámadott határozatok ellentmondásosságát;

– a 438/2001/EK bizottsági rendelet 9. cikk megsértése az abban foglalt számviteli rendelkezések figyelmen kívül hagyása miatt;

– az eljárások leegyszerűsítése elvének megsértése.

A Sadas S.A. által 2004. augusztus 17-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen benyújtott kereset

(T-346/04. sz. ügy)

(2004/C 262/103)

(A keresetlevél nyelve: francia)

A Sadas S.A. székhelye: Tourcoing (Franciaország), képviseli: André Bertrand ügyvéd, 2004. augusztus 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen.

Az L.T.J. Diffusion társaság is félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– változtassa meg az első fellebbezési tanács R 393/2003-1. sz. ügyben hozott határozatának minden rendelkezését;

– semmisítse meg a védjegy elbírálójának az „ARTHUR” védjegy és az „ARTHUR ET FELICIE” védjegy közgondolkodási szerinti összetéveszhetősége veszélyének fennállását megállapító határozatát;

– kötelezze az L.T.J. Diffusion társaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy kérelmezője:	a felperes
A bejelentett/érintett közösségi védjegy:	háromdimenziós „ARTHUR ET FELICIE” védjegy – 0373787. sz. kérelem
Áruk vagy szolgáltatások:	a 16., 24. és 25. áruosztályba sorolt termékek
A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:	L.T.J. Diffusion
A kifogásolt védjegy vagy megjelölés:	„ARTHUR” belföldi védjegy a 25. áruosztályban (ruházat)
A felszólalási osztály határozata:	a felszólalás elutasítása
A fellebbezési tanács határozata:	a felszólalási osztály határozatának megsemmisítése
Jogalapok:	A 40/94/EK tanácsi rendelet ¹ 8. cikk (1) bekezdése b) pontjának hibás alkalmazása.

Pascal Millot által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 17-én benyújtott kereset

(T-347/04. sz. ügy)

(2004/C 262/104)

(Az eljárás nyelve: francia)

Pascal Millot, lakóhelye: Brüsszel, képviselik: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne Marchal ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2003. szeptember 11-i határozatát a felperesnek az A6 besorolási fokozat 1. fizetési fokozatába való végleges besorolásáról;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Keresete alátámasztásául a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat sérti a személyzeti szabályzat 32. cikkének (2) bekezdését, valamint az egyenlő bánásmód és a

hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, mivel a határozat meghozatala során nem vizsgálták a felperes képzettsége és felvételét megelőzően szerzett szakmai tapasztalata alapján javára további szolgálati idő figyelembe vételének lehetőségét.

A Société Internationale de Diffusion et d'Édition által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 20-án benyújtott kereset

(T-348/04. sz. ügy)

(2004/C 262/105)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Société Internationale de Diffusion et d'Édition (SIDE), székhely: Vitry-sur-Seine (Franciaország), képviseli: Nicole Coutrelis és Valérie Giacobbo, ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 20-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Coopérative d'Exportation du Livre Français (CELF) részére nyújtott állami támogatás Franciaország által történő végrehajtásával kapcsolatos 2004. április 20-i bizottsági határozat első cikkének utolsó mondatát;
- másodlagosan helyezze hatályon kívül a határozat első cikkének utolsó mondatát annyiban, amennyiben az az 1994 vagy, vagylagosan, 1997 vagy 1999 előtti állami támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja;
- harmadlagosan helyezze hatályon kívül a határozat első cikkének utolsó mondatát annyiban, amennyiben az az 1993. november 1-je előtti állami támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes francia nyelvű könyvek exportjára vonatkozó bizonyos tevékenységet fejt ki. A francia kormány által 1977 óta a Coopérative d'Exportation du Livre Français (CELF) részére nyújtott támogatással kapcsolatban 1992-ben panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. A panasz folyamánként a Bizottság határozatokat hozott. Ezeket a határozatokat a T-49/93. sz. ügyben egy 1995. szeptember 18-i ítélettel, a T-155/98. sz. ügyben pedig egy 2002. február 28-i ítélettel hatályon kívül helyezték. Ez utóbbi ítéletet követően a Bizottság hozott egy harmadik határozatot, amelyet a jelen keresettel támadtak meg.